

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
Égész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felélős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, estőlötökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
 Egyes számok kaphatók: a Jókai-társaságban.

Jogpárt — konzervatív párt.

A mi parlamenti életünkben nincs váltógazdaság. Harminchat esztendő óta egyazon kormányforma gondoskodik a nemzet sorsáról, szerencséséről, vagy szerencsétlenségéről. Hogy ennyi ideig fenn tudta magát tartani, két eszközt használt: a furfangot és erőszakot. Fölfelé alakoskodott, ámitott; lefelé felhasználta az erőt, melylyel a hivatalos hatalom jár. Ezzel járt együtt választási rendszerünk ázsiai állapota s könnyen kivívta magának a többséget.

Ingóványa épített épület nem állhat fenn soká. S a mi parlamentünk uralkodó pártja is érzi, hogy uralma nem soká tart. Fenn, a nemzet levegőjétől elzárkózott bécsi Burgban észrevették a családfintasságot. Lenn a nemzet rétegeiben napnál világosabban látja már mindenki, hogy a mai kormány minden inkább, mint nemzeti. Hogy inkább alkusz, mint egy nemzet jogainak védelmezője. Mi tartja fenn most? A nemzeti engedmények az osztrák tábornokok részére: fölfelé. S a gyűlölet, a melyet sikerült fölébreszteni és pénzzel táplálni az alsó rétegekben.

Hogy mindez nem az egészség jele, azt csak a vak nem látja.

Ezért vannak most új pártok alakulóban.

Bánffy Dezső, a megbuktatott miniszterelnök visszasírja régi hatalmát. Nem tudja feledni, hogy mily nagy ur volt ő hajdanában-danában. Mennyien hizelegtek neki, mennyien sóhajtoztak a kegyeiért. A hatalmat szeretné újra: Uralkodni az ország fölött. De hát hogyan? A régi politika hitelét veszítette, fenn-már nem hisznek neki, tehát megfordítja a subát és lefelé játsza a szívárvány színeit. Am boldoguljon, ha akad, aki még hisz neki. Legkönyösabb azonban mégis az, a mit a pártja elnevezésével tett. „Jogpárt”-nak nevezi. Furesa! Mikor uralkodott, egy elve volt, az a mit XV. Lajos vallott: *az állam én vagyok.* Bánffy is ezt tartotta szem előtt. A mit elgondolt a tar fejében. azt keresztülhajtotta, keresztül erőszakolta, ha egy ország vágta is szeme közé a zsarnok, a jogtörő nevet. Mondjuk, hogy voltak tisztességes szándékai is. De hogy tervei kivételében a joggal és törvénnyel törődött legkevésbé, azt négy esztendő alatt ő bizonyította be legfényesebben. Hogy mily különös aztán, ha egy ilyen ember, ilyen előzmények után jog-ról mer beszélni, azt bizonyítani — azt hisszük — felesleges. Ez már nem is boszantó, hanem kacagató

De van egy újabb pártalakulás. Egy *konzervatív-párt* létrejöttéről beszélnek ma sokan. Azokból állana, a kik a régi Magyarország taiajából sarjadzottak. A kik ismerik a régi nemzet dicsőségét, régi erejét, ismerik a jelen kor követelményeit s a kettőt harmonikusan egybeolvasztva, a valódi tisztességnak, a jognak, törvénynek és igazságnak fundamentumát helyezkednek. A liberalizmus olyan, mint a gyenge apának elkényesedett fia. Mikor szabad szárnya eresztették, annyi adósságot csinált, hogy hitelét teljesen tönkretette. Most jön a józan rokonság, a mely meg is örízte a magát, de tapasztalatot, okulást is szerzett a látott példákól, hogy mit szabad, mit kell és mit nem szabad cselekedni, hogy a boldogulás ne késsék. Ugy emlegetik, hogy Apponyi, Széll, Zichy János, Károlyi Sándor és Andrássyak képeznék az új párt magvát. A kik elveiket helyeslik, a kik nevüket és pártjukat eddig is tisztelettel emlegették s nem fraziseket, hanem komoly munkát várnak tőlük, a mely elsősorban a nemzetet tekintendő s nem az egyéni érvényesülések utját egyengetné.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Édes anyám.

(70. sz. napjára.)

Fagyos homályban, rossz, göröngyös úton
 Ballag egy fáradt, esendes, bus alak.
 Pihenne már — és im: a hangos eserdát
 S nem egy jó szívnék dús, kedélyes házat
 Elkerüli s némán tovább halad.

De földerül komor, halovány arca:
 Amott mosolyg az életó sugár.
 Elszöklök lelke mély, sorvasztó éje
 Pedig csak sápadt mécs láng int feléje
 De az a fény óvé . . . ő mást nem vár.

Hőfötte kunyhó kicsiny ablakából
 Fakad üdvének éden-folyama.
 Négy roskadozó, pusztá fal között
 Van szárnyaszegett, bágyadt, megtörtült
 Lelkére ir: ott édes otthona . . .

En is bolyongok olykor zord homályban;
 Ösvényemen is van rög, kő, tövis.
 Hozzám is száll a szürke gond, botú;
 Lelkem lehagolt, bágyadt, szomorú
 És könny rezeg az én pillámon is.

Olyankor én is némán botorkálók.
 Alig dereng . . . Az árnyak oly nagyok . . .
 Köröttem zsong a vigalomi zaja
 S ha nyitva is barátom ajtaja,
 Megértik-e, hogy mily szegény vagyok . . .

És szívem-lelkem elszáll messze-messze,
 Hol hótakarta, békés, kis tanyám;

Hol van, ki gyogyírt sebeimre ad:
 Fényt, mely derít bús világomat . . .
 Te vagy az áldott, kedves ósz anyám.

Borong . . . közeleg az éj, de fátyolán át
 Csillanni látom hóféhér hajad!
 Réam tekint jóságos hű szemed:
 Föleml gyöngö, reszkető kezéd:
 Hítről, reményről suttag ajakad.

Ne kérjje senki, hogy — reád gondolva —
 Fiad mit érez, mint tisztel, szeret . . .
 Ha bánatomban — édes jó anyám —
 Lázás fejem' öledbe hajthatnám,
 Elsirnám bár az egész életem.

Ph.

Egyformaság.

És felvirradt ismét és ismét egy napnak
 hajnala . . . Oh, hogy tud örövendeni minden
 reggelnek! Mi mindent nem remél tőle!

Az ébren átvirasztott, vagy nyugtalan álmu
 éjszakák után kimerülten, fáradtan kel föl s
 mégis hála ragyog bekarikázott szemében, hogy
 megint előtte áll egy nap, új reményekkel.

Ah, azok az ostoba remények! . . .
 Miért is táplálják az emberi szívet, miért is életik
 a csüggedőt? . . .

Ezek öntenek minden reggel fáradt tagjaiba
 annyi erőt, hogy odahagyani tudja puha vánk
 kosait.

Amint leteszi keskeny lábát az ágya előtti
 olcsó szőnyegre, elsuhan az éjszaka minden
 gyötrődésével, titokzatos sejtelmével, nyugtot
 nem kagó kísértésével: ott van a nappal, a
 fényes, tiszta nappal, sok ígéretekkel, nagy re-

ményekkel, — de mennyi gonddal és fásasztó
 munkával.

Lassan öltözködik, aztán rendbeszedi kicsiny
 szobáját. Magas, fehér homloka mögött azok a
 fardhatatlan gondolatok e közben sem pihen-
 nek meg. Dolgoznak szüntelen: kioldhatatlan
 csomóba kötözgetve, azokat az érthetetlen szála-
 kat, miknek megértése annyi álmatlan éjszaká-
 ján sem sikerült.

Minden órában összehasonlítja a tegnapot
 a mával és reszketve száll el a sóhaj érintetlen
 ajkáról:

— Ez is csak a tegnapi . . .

Azután dolgozik. Ma is ép úgy, mint teg-
 nap, és azelőtt és már régen. És bizonyosan fog
 még holnap is, aztán is és még hosszú ideig,
 — mindig még csak a sir be nem zárul fölötte.

— Így lesz, — gondolja magában — így
 lesz mindig. Soha semmi változatosság. Örökké
 csak ez a fásasztó egyformaság fogja körülvenni
 . . . Ah, de még nincs itt az este, tán messze
 még az életalkony, — vigasztalja önmagát —
 még nem lehet veszte minden! Hozhat még ez
 a pár óra, mi az éjszakáig hátra van, egy csöpp
 megvalósult álmot, csupán egyetlen órának meg-
 édesítésére való örömet . . . Tán nem öli meg
 lelkében az idealizmust, tán nem tépi szét az
 illuziókat!

Gondolkozó, tépelődő agya lassan extázisba
 jön.

— Hát nincs semmi a világon — kiáltotta
 hevesen lázongó lelke — ami belecspajon ebbe
 a borzasztó egyformaságba, ami szétzuzza és
 viharr támaszon benne . . . Nincs többé semmi
 fény, mi rábotolva, derű, mi rajta széjjáadna hogy
 színt, élénkséget s valami meletet adjon e két
 sőgbeejtő, unalmas egyformaságnak? . . .

Mai lapunk 6 oldal.

A szövetkezetek ellenségei.

Annak a gazdasági politikának, mely szakítva azzal a liberális elvvel: „a ki bírja, marja”, ennek helyébe egy keresztény elvet, a gyengének közzgazdasági védelmét állította a gyakorlati törekvések sorába, legérdekesebb eredményét képezi a szépen fejlődő szövetkezeti mozgalom.

Ehhez a mozgalomhoz ma már népünknek legéletbevágóbb anyagi és szellemi érdekei fűződnek. A kis embert, a ki körül a gazdasági bajok és válságok hullámai csapkodnak, a kit minden oldalról az elmerülés veszélye fenyeget, a közzgazdasági életnek óriási versenyében fenn nem tarthatjuk, ha meg nem támogatjuk őt a szövetkezésben rejlő erőnek gyámpilléreivel. Szellemi életét sem óvhatjuk meg a mélytől, ha nem vonzzuk őt magunkhoz s befolyásunkat az ő egész érdekkörére ki nem terjesztjük.

A népművelő gazdasági politikának legerősebb sarkpontját alkotják a szövetkezetek. Európa legműveltebb és leggazdagabb országaiban a kis existenciák fenntartása és gyarapítására jobb eszközt nem tudtak találni a nemzetgazdászok, mint a szövetkezeti tevékenységet, melylyel bámulatos eredményeket értek el. Mennyivel indokoltabbnak kell lennie a szövetkezeti mozgalomnak egy ilyen értelmileg fejletlen, vagyoniilag elszegényedett országban, milyen a miénk, a hol ezenkívül még az országos törvényhozás is a legféltelebb gazdasági szabadságnak a befolyása alatt áll.

Szél Kálmán kormánya alatt a szövetkezet ügye szép lendületet vett. Darányi Ignác volt ennek az ügynek a jó szelleme a kormánynál, s főképp az ő befolyásának köszönhető, hogy a közhasznosági közegek a szövetkezeti mozgalmat sok helyütt dicseretes buzgalommal felkarolták, támogatták, s abban mint irányító és vezető tényezőket részt is vettek.

Gróf Tisza Istvánnak a kormányában más szél kezd fújdogni, melyet a jó szímmal bíró merkantilisták már meg is éreztek. A Kereskedők

Mi lehetne ez? — kérdi pillanatnyi elmélyedés után.

— Mi? Legyen bármi! — felel vissza a lázba égő, reszkető lélek. — Legyen villám, mi befényíti a sötét éjszakát, legyen árvíz, mi eláraszt, elföld, maga alá temet mindent, — mindent, mi bántó és szomorú, legyen tűz, mi elhamvaszt kincseket, semmivé tesz érzéseket, fájdalomokat, mik az emberi szívet és lelket kinozzák! Mindent legyőző ereje pusztítson, hatalmas lángja világítsa meg, vörös reflexe borítsa be ezt a rettenetes sűrűséget... Óh, legyen bármi! Valami nagyszerű dolog! Csak ne mindig ez a csöndes örület utján vezető egyformaság!...

Mit tegyen, hogy jöjjön már, siessen, ne késsék oly soká?... Semmit... Nem igaz, nem őszinte, nem benső az, mi erőltetve jó. Annak magától, közreműködés, erőltetés nélkül kell jönni, a lélekből észrevétlenül kell fakadni... Ez volna az a nagyszerű, impozáns változatoság, mit sejt, remél és vár szüntelen.

Elfárasztja a gondolkozás, de azért dolgozik tovább. Hisz előtte áll a sok végezni való munka, a végrehajtásra váró, gondolatban megrajzolt sok terv, — és oly rövid az élet, — és olyan banális... — teszi hozzá melankolikusan.

Eszébe jut, hogy munkájához hiányzik valami, meg kellene vennie. Készülődik s közben sóhajta valja, hogy neki ez az ut is az egyformaságba tartozik.

Maga előtt látja a zajos utcát, az elegáns toalettekbe bujt, kipirult, mosolygó arcú hölgyeket, az unott, blazirt arccal fikszirozó férfiakat. Ezek mind figurák, tartalom nélküli üres bábok. Vajjon ad-e életüknek változatoságot ez a naponként kétszer is megismétlődő séta?... Nekik tán igen; vagy legalább is ők úgy hiszik... Vajjon a négy fal közt, a szoba homályá-

Országos szövetkezete ugyanis, mely nem rég alakult meg, programjának egyik pontjában állást foglal a szövetkezetek ellen, a mely állásfoglalásnak a vakmerősége megdöbbentő. Nem kevesebbet akarnak a merkantilista urak, mint kizárni a szövetkezeti életből minden közhivatalnokot és egyházi férfit. E végből kijelentik, hogy „tiltakoznak és következetesen küzdeni fognak az ellen, hogy közhasznosági közegek és egyházi személyek jogosulatlan befolyást érvényesítsenek a fogyasztási szövetkezetek keletkezésére és azok a kereskedelmet megromító túlsúlyára érdekében.”

Azok az emberek tiltakoznak a közhasznosági közegeknek és egyházi személyeknek a fogyasztási szövetkezetek élén kifejtett működése ellen, a kik a szabad kereskedelem híveinek vallják magukat, s ebből kifolyólag kereskedelmi jogalanyoknak ismerik el a pénzt, a tőkét. Elvük hamis, mert jól rendezett társadalomban a kereskedelmi üzletekhez nemcsak pénz kívánatik, hanem megkívánatnak azok az erkölcsi biztosítékok is, melyek nélkül a kereskedelem nem lehet életető szerve a gazdasági közjólétnek.

A fogyasztási szövetkezetek megszerzik az üzlet megnyitásához szükséges alapfeltételt, a pénzt, eleget tesznek tehát annak annak a követelménynek, melyet a szabad kereskedelem hívei a vállalkozás egyetlen reális alapjának tartanak; mi több, a szövetkezetek még az üzlet tisztességes folytatásának feltételeit is megállapítják és biztosítják, a vásárló közönség érdekeinek kedvező forgalmat hoznak életbe s a merkantilisták mégis tiltakoznak a szövetkezetek működése ellen, háborúval fenyegetőznek, melyet minden bizonyossággal nagy erővel indítanak meg, hogy a fogyasztási szövetkezeteket elfojtassák.

Ha szabad boltot nyitni mindenkinek, a kinek ahhoz vállalkozási kedve van, ha szabad Merkur csarnokába belépnie annak a kaftános embernek, a ki Galiciából egy batyúval jött át a határon, a ki nyelve, szellemre és erkölcsökre nézve idegen e hazában, a kinek egyetlen törek-

ban, a magán unalmas perceiben megszólal-e bennök a lélek?...

Nem szereti az utcát, ahol illetlenül arcába néznek minden nőnek, fülstörtő megjegyzéseket tesznek reá. Utána fordulnak, követik bíralgatva járását, természetnek arányosságát.

Léháknak találja az embereket és lazának az erkölcsöt. Ma nem tisztelik a nőt úgy, mint eszményt, — mint régen. Mert nem ismerik a lelkét, minthogy nem is keresik. Csak a külsőségekben legyen kielégítő, a tartalom fölösleges. Így lesz a nőből csupán élvezeti cikk, így jön létre az a sok ferdeség, ami manapság olyan otthonos a társadalomban.

— Éj, — vitázik tovább önmagával — ha a nők nem alkalmazkodnának a felületes gondolkozáshoz, hanem lelküket fölismeretve, megbecsülve, többet követelnének maguknak a tiszteltetből, mily másképp lenne minden!

— Ah, de ily bolond idealisták nem formálják újra e reális világot! — mondja öszintén ironikus mosoly kíséretében mindannyiszor, ha filozofálásában idáig ér.

Végre is, mint mindig, erőt vesz rajta a pesszimizmus és elhíti vele, hogy ha be is következnék a társadalomban a nagy erkölcsi javulás, az az ő élete egyformaságán mit sem változtatna.

Es így munka és tépelődés közt ráborul az alkony. Abbanhagyja munkáját, föl és alá sétál szobájában, az idegesek nyugtalan lépteivel. Egy lépést sem tehet, hogy bele ne ütdődjék valamelyik buordarabba, minthogy szobája kicsiny s a legszükségesebb egyszerű holmikkal is túltöltöttnek látszik. Boszajta ez a szűk kis kalitka, mit börtönének tekint, melyben tüdeje egy egészséges mély lélegzetvétele sem átgulhat. Gyűlöli és mégis rajbává van téve. Tágas, nagy szobát szeretne, kevés butorral, s nem lehet módja benne.

vése, hogy megszédhesse magát, s a bolt révén a nép földjét, házát megkaparíthassa, miért nem volna jogos és megengedett dolog, hogy a községek maguk vegyék kezükbe a fogyasztás szerveit, és szövetkezés útján létesítsék a közvetítő kereskedelem üzleteit.

A kereskedelem versenyében a szövetkezetek épp annyi joggal vehetnek részt, mint az egyes emberek, sőt még több joggal, mert mint fentebb említettük, a szövetkezetek reális és a vevő közönség érdekeinek kedvező üzleti alapra helyezkednek, melyet soha, semmi körülmények között el nem hagyhatnak.

Vakmerőség említegyva a fogyasztási szövetkezeteknek háborút üzemni, és a személyes jognak egyencs kigúnyolása az, ha a merkantilisták a közzgazdasági közegeknek és az egyházi személyeknek a szövetkezetek élén kifejtett tevékenységét jogosulatlan befolyásnak nevezik, mely ellen ők következetes küzdelmet helyeznek ki látásba.

Hát csak küzdenek, hiszen eddig is küzdöttek, de azért a fogyasztási szövetkezetek terjedését meg nem akadályozhatták. A jelenlegi, merkantilis irányú kormány alatt könnyebb a helyzetök, de most is legfeljebb csak azt érhetik el, hogy a kormány a közhasznosági közegeket eltöltja a szövetkezeti tevékenységtől, de nem tiltathatja el a papokat, nem a tanítókat, nem a birtokosokat, gazdákat, a népek mindazon vezetőit, a kik értelmiségük, és anyagi helyzetüknél fogva a népek a gazdasági önségélyhez vezető utat megmutathatják, azon őt irányíthatják és boldoguláshoz segíthetik.

Az intelligenciára nézve nemesebb és humánusabb, a népre nézve áldásosabb, a hazára nézve fontosabb feladat még nem született az idők folyamán a viszonyok méhéből, mint a miénk a szövetkezeti élet ápolása és fejlesztése. A XX. század társadalmának ez lesz a legnevezetesebb és legnagyobb arányú mozgalma. Ha az intelligencia, első sorban a papság, a földbirtokosság, a köztisztviselők, tanítók, a népek hívatott ta-

Tán lehetett volna már régen, — ha nincs lelke. De az a bolond lélek többet kíván, mint más földi halandó valószínű pedig, hogy még annyit sem fog kapni, mint azok.

Ilyenkor, mikor mindjobban körülfontja alakját a lassankint sűrűsödő eszmény: érzileg jobban egyedülvalóságát, céljainak sikertelenségét.

Csaknem feljajdul keservében, csaknem összeroskad fájdalomában, ha végigtekint eddigi életén. Eltöltött ényei éveket és annyira sem tudott jutni, hogy a mindennapiját öneréjéből megkeresse. Bármihez fogott, minden csak sikertelenségre, kudarcra vezetett. Képessege, tehetsége volna s még sem érvényesülhet. Miért van ez így?... ha meg tudná fejteni!...

Szigorubb bírálója volt önmagának mindenkör, mint lehetett volna tán ellensége is. De ha a legsötétebb kritikusi szemüvegen vizsgálta is magát: nem talált életében semmi szennyfoltot.

Ártatlan volt a lelke, tiszta egyenes a jelleme. S tán épp ez volt a baj. Nem tudott hazudni, hízlelgni, nem tanult még meg kérni s megalázkodni. Ezek nélkül pedig nincs haladás. Öneréjéből nem emelkedhetik ma a legnagyobb talantom sem, a legkiválóbb szakember sem, ha nem tolják szerkeztet jobbról-balról fölfelé.

Ő egyedül áll, neki nincs senkije; nem csoda, ha a céljaival való kísérletezésben hajótörést szenved.

Röghöz van köve, lélelancot szárnycákkal vergődik alant, de szemei fölfelé tekintenek. Érz, tudja, hogy a szemével beért világba nem jut el soha, de küzd és odatörekszik.

Lámpát gyújt és újra munkához fog. Hogy mit, az egyre megy. A munka marad mindig, ha a neme változik is. Fizikai és szellemi erejére szüksége van, bármelyiket végzi. Az éjfel meg

Anyakönyvi statisztika

1904. évi január hó 22-től január hó 29-ig.

I. Születés.

Született: 10 fiú, 11 leány. Ezekből törvényes fiú, 10, leány 10; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; halva született 0 törvényes fiú, 0 leány; 0 törvénytelen fiú, 0 leány — Összesen: 21.

II. Halálozás.

Elhalt: 5 fi, 5 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiú: 1, leány: 2; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; 7 éven felüli fi: 4, nő: 3. — Összesen: 10.

E szerint a születés a halálozást 11-gyel mulja felül.

Elhaltak: Barca Józsefné, szül. Weiland Anna rom. kath., keregetőnő, 68 éves, Szt.-György kórház. — Brunnek Erzsébet, rom. kath., 7 éves, Zámoly-utca, 21. sz. — Borbás Teréz, rom. kath., 9 hónapos, Jancsár-utca, 16. sz. — Csizmás Elek, rom. kath., cipész, 44 éves, Nott Rozália férje, Sár-utca, 16. sz. — Rüdög József, rom. kath., földm. napsz. 73 éves, nehaj László Julia férje, Szt.-György kórház. — Özy Decesteri Jánosné, szül. Szegefi Julianna, rom. kath., 67 éves, Kertalja 10. sz. — Fodor Róza, rom. kath., 5 éves, Selyem-utca 10. sz. — Oláh György, cv. ref., 34 éves, Kassa Julianna férje, Szt.-György kórház. — Ruska Andris, rom. kath., vasestergályos, 21 éves, nőkn. Sarló-utca, 25. sz. — Toth Ferenc, rom. kath., 6 éves, Kacs-utca, 57. sz.

Kihírotás.

Cecher József, kocsis és Szárszói Julianna Sz.-Fehérvár, Káro János, d. v. I. kező és Balassa Anna Sz.-Fehérvár, Varág János, cipész-segéd és Duvich Anna Sz.-Fehérvár, Schönheim Gyula, kereskedő és Nott Szeréna Sz.-Fehérvár.

Fejérvármegye alispánjától.

75011004.

Tárgy: A vármegyei központi hivatalok nyomtatvány szükségleteinek beszerzése:

Hirdetmény.

A vármegyei központi hivatalok összes nyomtatványszükségleteinek vállalati úton leendő szállítására ezzel pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, akik ezen nyomtatványok szállítására vállalkoznak, hogy zárt ajánlataikat hozzám, folyó évi február hó 10-ik napjának déli 12 órájáig adják be

Később érkező ajánlatot nem fogadok el.

Az ajánlatban a szállítandó nyomtatvány egységei lesznek kiteendők.

A szükségleti kimutatás és nyomtatvány minták segéd hivatalom kiadójánál a hivatalos órákban megtekinthetők.

Az igénybe veendő évi mennyiség meg nem állapítható — a felajánlandó egység ár tehát meghatározott mennyiség átvételéhez nem köthető

Székesfehérvárott, 1904. január 26-án.

Alispán távol
Szűts, főjegyző.

A fején

nincsen korpa háromszori használat után a világhírű

fejkorpa pomádétól.

Bergmann és Társa Dresden és Tetschen a/E.

Egy tégely 1 korona 20 fillér.

Kapható: Koronafi Károly fodrásznál Székesfehérvár, Nádor-utca 13.

Értesítem

a nagyérdemű közönséget, hogy a Felsőváros, Templom-köz I. szám alatti (eddig Krieger József) üzlethelyiséget kivettem s azt teljesen újonnan berendezve, a legjobb minőségű friss fűszer áruval ellátva a jövő hét folyamán megnyitom.

Szives pártfogást kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Csúcs Károly.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy 33 év óta fennálló

könyvkötő üzletemben

egy a legegyszerűbb könyvkötést, mint a legdiszesebbet is, üzleti vagy könyvtári könyvek bekötése a legjuttányosabb árért pontosan elkészítenek.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve

kiváló tisztelettel

Friesz József,

könyvkötő

Szefehérvár, Iskola-utca 3. sz.

A Székesfehérvári Kereskedelmi Bank

rendes évi közgyűlést

f. évi február hó 21-én d. e. 9^h órakor

saját üzlethelyiségében

tartja meg, melyre a társaság részvényesei tisztelettel meghívotnak.*

A közgyűlés tárgyai:

- I. Az 1903. évi zárószámadásnak előterjesztése, az igazgató-tanács és a felügyelő-bizottság jelentése.
 - II. Az osztalék meghatározása és a felmentvény megadása.
 - III. 6 igazgató-tanácsi és 5 felügyelő-bizottsági tag megválasztása.
- Székesfehérvár, 1904. január hó 19-én.

Ifj. Zichy János gr.
elnök.

*) Azon részvényesek, kik a közgyűlésen részt venni óhajtának, tartoznak az alapszabályok 51. §-a értelmében saját nevükre szóló részvényeiket legalább 8 nappal a közgyűlést megelőzőleg az intézet pénztáránál átvételi-jegy kizsálgatásá mellett letenni.

Thomas-salak

a legjobb és legolcsóbb

foszforsavtrágya

az összes kalászosok, lóhere, takarmány és kapásnövény valamint rétvés legelőkre.

Ezen Thomas-salak hazánkban a legutóbbi években eszközölt trágyázási kísérletek alkalmával, kizárólag kiftűnő eredményt mutatott fel.

Csak a „Lóhere“ védjegyű Thomas-salak származik a csehországi Thomas-művekből.

A „Lóhere“ védjegy kezesseget nyújt az áru föltétlen tisztasága, idegen anyagoktól való mentessége és legnagyobb mérvű oldhatósága tekintetében.

Árajánlatok, szakiratok és bármely irányban kívánt felvilágosítással szolgál a csehországi Thomas-művek dunántúli vezérképviselője:

SONNENFELD DÁVID, GYŐR.

Megrendelési hely Fejérmegye részére:

Weisz József

szénkereskedőnél, Székesfehérvár.

MEGHIVÓ.

A Nagylángi Ker. fogyasztási szövetkezet

február 14-ikén délután 3 órakor
az iskola helyiségben

Évi Közgyűlést

tart,

melyre a szövetkezet tagjait meghívja
az igazgatóság.

A gyűlés tárgya:

- 1.) Az igazgatóság és felügyelő bizottság előterjesztése az 1903 évi üzletéről.
- 2.) Az igazgatóság javaslata a nyereség fölőlsztására nézve.
- 3.) Igazgatóság s felügyelő bizottság tagjai választása.
- 4.) Egyéb indítványok.

COAKSZ!

Alóírt légszeszgyári igazgatóság a legjobb minőségű sziléziai darab-köszénből előállított

Coakszának

métermázsáját 4 koronáért a légszeszgyárban ajánlja azon kedvezmény mellett, hogy a ki 3 métermázsát, vagy ennél nagyobb mennyiséget vesz egyszerre, annak a légszeszgyár a saját fuvarán a Coakszot helyben a házhoz (a ház kapujáig) szállítja fuvardij nélkül.

Utálvány csak a székesfehérvári kereskedelmi bankban és a légszeszgyárban váltható.

A székesfehérvári
Légszeszvilágítási-Társulat igazgatója
Mráz V.

Értesítés!

Van szerencsém az érdekelt t. közönség tudomására hozni, hogy a székesfehérvári főtiszt. káptalan kezelése alatt álló kegyes alapítványok pénztárából 1904. évi január hó 1-től kezdődő keltezéssel kiadandó új jelzálogkölcsonök után az eddigi 6 % helyett a kamatláb 5 1/2 %-ra szállítottatott le. A kamatok évenként egyszer és utólag fizetendők, mi további kamatláb mérséklésnek felel meg.

Ugyanazon pénztár régi kölcsonéinek kamatozása szintén 5 1/2 %-ban állapították meg 1904. évi január hó 1-től kezdődőleg. Minthogy azonban a kamatok évenként utólag fizetettek, a régi kölcsonök után az 5 1/2 %-os kamatozás az 1905. évi január hó 1-től számított esedékességgel veszi kezdetét.

Közelebbi felvilágosításokat alulírott ad

Székesfehérvárott, 1904. január hó.

Dr. Szababy József,

kegyalapítványi ügyész.

Székesfehérvárott, Megyeház-tér 3.

A nagylángi keresztény fogyasztási szövetkezet zárszámadása 1903. évről.

Vagyon.

MÉRLEG-SZÁMLA.

Teher.

	Korona	fill.	Korona	fill.		Korona	fill.	Korona	fill.
Készpénzkészlet			1917	63	Üzletrész a 10 kor. 541			5410	—
Árukészlet			9563	87	Áruhitelezők			11738	30
Adóskok			8964	84	Kölcsonszámla			20	—
Felszerelési költség	620	60			Kamatszámlla óvadék után 5%			400	—
20% levonás	124	12	496	48	Átmeneti számla			1068	84
Alakulási költség	134	40			Óvadék			400	—
20% leírás	26	88	107	52	Hátralékos személyzet fizetés			690	35
Kölcsonszámla					Szállítási díjak hátralék			623	87
Ingatlan számla					1902. évi nyereség 1/3 része			1336	75
Kamatszámlla					Tartalék alap az 1901. és 1902. évi nyereség 1/3 része				
Értékpapír számla			100	—	Egyenleg mint nyereség				
Dohány és okmánybélyeg			546	77				21697	11
			21697	11					

Nagylángon 1904. év január hó 12-én.

Schultz István,
szöv. elnök.

Wolff Károly,
ig. tag.

Mihályi Antal,
ig. tag.

Gombolai András,
ig. tag.

Szedlmayer János,
ig. tag.

Az 1902. év végén volt 122 tag 541 ü. résszel; az 1903. év folyamán meghalt 2 tag 3 ü. r.; kilépett 12 tag 15 ü. résszel, de e 18 ü. r. a szövetkezet tulajdonává lett, s így az 1903. üzleti év végén van: 108 tag 541 üzletrésszel.

Kiadás.

VESZTESÉG-NYERESÉG-SZÁMLA.

Bevétel.

	Korona	fill.		Korona	fill.
Házbér					
Személyzet fizetése	2818	86	Áruknál nyers bevétel	59223.81	6176 50
Szállítási költség	559	48			
Üzleti költség	303	34			
Adó	566	—			
Felszerelés 1/3 leírás	124	12			
Alakulás 1/3 leírás	26	88			
Jutalék számla	441	07			
Egyenleg mint nyereség	1336	75			
	6176	50			

Ezen mérleg, veszteség- és nyereség-számla a felügyelő-bizottság által megvizsgálatván, rendben és a kereskedelmi törvényekkel megegyezőnek találtatott.

Nagylángon, 1904. évi január 24-én.

Truka József,
felügyelő-bizottság elnök.

Rott Ignác,

Plettler István,

Kováts Lajos,

Kerkovits József,

Csomó János.

felügyelő-bizottsági tagok.

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott.